

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja a poštino vred in v Mariboru a pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprojemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ali smemo biti krščanski socialisti?

So nekateri med nami, ki so dobri katoličani, pa niso posebno vneti za krščansko-socialno gibanje, ki nastopa v naših dneh z vedno večjo močjo. Enim se zdi časovna novotarija, ki pride in zopet mine; drugim je zopet odurno in prerobato, ker zdravega jedra ne ločijo od nekojih nelepkih izrastkov. Da se stvar prav razsodi, treba jo je dobro poznati. Ako si veliko anti-semitsko ali protijudovsko stranko, in ravno ta velja za krščansko-socialno, bolj natančno ogledamo, bomo brž videli, da se loči na več med seboj zelo različnih vrst. Mržnja do Judov jim je sicer skupna, pa tudi ta mržnja je iz različne tvarine in pri najboljših delih cele stranke je tako poblašena, da se skoraj ne dotika več oseb; temveč pa načel, po krščanskem pregovoru: »Sovraži greh, pa ljubi grešnika!«

Najsurovejša vrsta antisemitov so nemški nacionalci. Oni se niti ne smejo šteti med »krščanske« socialiste, ker so kristjani le po imenu, po krstu, sicer pa v brezverskem, liberalnem duhu izgojeni. Zato sovražijo katoliško cerkev in njene duhovnike ter oistro nasprotujejo verski šoli. V Dolenji Avstriji pobijajo pravo krščansko-socialno, v drugih avstrijskih deželah pa katoliško-konservativno stranko. Druga njih grda lastnost je, da škilijo v Nemčijo in ne marajo veliko za Avstrijo, katero bi najrajši spravili pod prusko oblast. Tretja nečednost je njih narodna oholost ali ošabnost. Nemca štejejo za prvega človeka na svetu, vse druge národe zaničujejo in sovražijo, in ravno ta ošabnost jih uči tudi Jude zaničevati. V nekoliko meri je ta mržnja do Judov seveda opravičena, ker je ta národ res nagnjen k sleparstvu, goljufnosti, lakomnosti, sebičnosti, oderuštvi, izsesávanju in izkoriščanju tuje slabosti.

Nekaj boljši so »socialni reformatorji« v Nemčiji, ker se opirajo vsaj na krščansko podlago in Kristusa ne zatajujejo. Vendar so večji del lutrovcí ali protestanti in neprijatelji katoliške cerkve. Ker živega krščanskega vrelca nimajo v sebi, ampak komaj njegovo senco, zato je njihovo delovanje tudi bolj mlačno in polovičarsko, posebnih uspehov nimajo.

Pravi krščanski socialisti so le tisti, ki so verni katoličani in hočejo človeško družbo urediti in prenoviti po naukih Kristusa, sv. cerkve in sv. očeta papeža Leona XIII. Pa tudi med njimi se najdejo nekateri, ki se dajo voditi od slepega sovraštva do Judov ter so v svojih besedah véasih zelo surovi; sovraštvo in zmirjanje je pa greh in se za kristjane ne spodobi. Čisto zlato med protijudovci so le tisti krščanski socialisti, ki ne sovražijo oseb, ampak le poglobna načela, krive nauke judovskega liberalizma, katerim pa niso samo Judje, ampak tudi mnogi popačeni kristjani podvrženi. Oni tirjajo, naj se naredijo take postave, da bo vsak obva-

rovan pred goljufijo, sleparijo, odrtijo in izkoriščanjem; oni hočejo, naj vlada med ljudmi krščanska ljubezen in pravica, kakor je Kristus zapovedal: pošteno delo naj dobi svojo pošteno plačo; mož naj zasluži toliko, da zamore preživiti sebe in svojo družino; kmetom, rokodelcem, meščanom naj se ne naklada več bremen in plačil, kakor jih nositi zamorejo; pijavke pa, ki hočejo brez dela dobro živeti od goljufije, sleparstva in oderuštva, naj se zatrejo ali pa iz dežele preženejo. Treba je, pravijo, človeško družbo z boljšimi postavami tako urediti, da bodo mogli vsi potrebni stanovi, vsi delavni ljudje, naj že delajo z roko ali z glavo, zadovoljno drug poleg drugega živeti; za stare in bolne se mora pa pokojnina preskrbeti, kakor veli krščanska ljubezen in usmiljenost. Ali niso mar to lepi in hvalevredni nameni? Ali se ne bomo tudi mi z veseljem pridružili tako poštenu stranki? Ali nam tega ne ukazuje naravnost sv. vera? (Konec prih.)

Deželnozborske volitve na Koroškem.

(Izvirni dopis s Koroškega).

Koroški Slovenci smejo z zadnjimi deželnozborskimi volitvami biti povsem zadovoljni. Priborili smo si tretjega slovenskega poslanca in po drugih okrajih znatne manjšine, na katere se bode na zadnje morala več ali manj ozirati vendar-le tudi višja gospoda! V slovenskih krajih se je obnesla volitev vrlo dobro, ne tako v nemških, kjer se je upalo, da si pridobi katoliška ljudska stranka več sedežev v dež. zboru. Vkljubo mnogim naporom in res mnogo se je delalo v tem oziru tudi na nemških krajih, sedaj še ni šlo! Lažiliberalizem se je med našimi Nemci že mnogo preveč vgnezdil, da bi ga mogli kar s prvim naskokom podreti. In ker stari liberalizem sedaj nastopa pod novo obleko, z drugo krinko: nacijonalizma, je le tem nevarnejši! Z vstrajnim delom se bode dalo večjih uspehov — upamo — doseči tudi med koroškimi Nemci.

Hrabro so se držali naši slovenski možje pri prvotnih in pri glavni volitvi. Vkljubo najhujšemu pritisku od nasprotne strani, stali so trdni za sveto našo reč. Klic višjega pastirja o volitvah je našel med Slovenci glasen odmev v — dobrih volitvah. Posebno pohvaliti nam je našo Podjunsko dolino, okraj Velikovec. Tam so ostale samo še tri občine v nasprotnih rokah, vse drugo je — naše. Da le ostane še zanaprej tako, potem imamo najboljše nade za prihodnje državnozborske volitve!

Od 114 volilnih mož je bil 101 naš; pri glavni volitvi dne 21. sept. sta bila naša kandidata, gg. Gregor Einspieler in Franc Muri izvoljena s 100 glasovi. Na-